

Omrids af en figur i forelskelsens lyserøde skær måske? Udsnit af bogens forside.

Mør og umættelig

Anne Katrine Bagai

ROMAN: *Vild med Vincent*

Forfatter: Hervé Guibert

Oversat af Frederik Bakkerud og Mathias Bernbom Andersen

Forlag: Stentor

En novembernat falder Vincent ud ad et vindue og dør. Men hvad var det med Vincent? Forelskelse, besættelse? I Stentors nyligt oversatte og udgivne *Vild med Vincent* får vi, sammen med forfatteren og fortælleren Hervé Guibert (1955-1991), lov til at studere forelskelsen baglæns.

Med årstal som rød tråd, følger vi Hervés og Vincents forhold i notater og beskrivelser af både magiske og skrækkelige aftener. Hervé gør status over Vincents tilstand, egne strategier for at få Vincent med i seng, hvad de spiste, hvor de var, og længes efter og ærgrer sig. Over det tiltagende stofmisbrug, over Vincents fornægtelse sin egen seksualitet og over det ydmygende i at elske mest.

Billedsproget kan måske afsløre en anden magtstruktur i det indbyrdes forhold. Fortællerens blik og begær er nemlig så sultent, at Vincent i en af scenerne simpelthen frygter at blive ægte ædt af fortælleren. En tanke, der fint følger bogens seksuelle tableauer, og hyperæstetiserede opsætninger af alt fra kønsorganets form, i tøjets taktile overflade, i mundherpessåret til skønhedspletten på ryggen.

Vild med Vincent er vidunderligt sorgfuld, og grim i sin sult – og så godt skrevet, at både krop og tekst giver slip på sig selv og falder mørkt ned i mørket.